

Pasáček a spící víly

Alena Vorlíčková

Regina Daňková

Pohádky pro společné čtení

Projekt Městské knihovny Svitavy

Lektoruje PhDr. Lenka Krejčová, Ph.D.

DYS-centrum Praha

Pasáček a spící víly

© Alena Vorlíčková, 2011

Ilustrace © Regina Daňková, 2011

www.spolecnecneni.com

Povídání před četbou

1. Kde se ti nejvíc o prázdninách líbilo?
2. Viděl/a jsi někdy vílu?
3. Jak si vílu představuješ?

Pasáček a spící víly

Jednoho odpoledne u moře pás **pasáček** stádo krav, koz a ovcí. Bylo velmi horko a slunce nemilosrdně pálilo, když uviděl **tři nádherné dívky** spící v trávě. Vůbec ho nenapadlo, že by to mohly být víly. Ležely klidně a na první pohled sladce spaly.

Pasáček si pomyslel, že by je polední **slunce** mohlo spálit. Aby je ochránil před letním **žářem**, vylezl na nejbližší lípu a nalámal větve, které umístil do země kolem dívek.

Víly se za chvíli probudily a divily se: „Kdo byl tak **milý**, že nás tu **zastínil** před slunečními paprsky?“ Ve skutečnosti dobře věděly, kdo je zachránil před sluncem. Celou dobu **nespaly**, ale pozorně sledovaly veškeré pasáčkovo počínání.

Víly měly překrásné dlouhé vlasy, které jim zářily jako **ryzí zlato**. Pasáček se lekl a chtěl utéct. V okamžiku byly u něho. Ptaly se, co by chtěl za to, že byl na ně tak hodný. Pasáček byl velmi **skromný** a nepřál si **nic**. Nabízely mu mošnu zlat'áků, ze které by nikdy neubývalo. Pasáček vzácný dar odmítl.

Víly poznaly jeho dobrotu, laskavost a nezištnost. Za **odměnu** mu daly pár oveček. Na rozloučenou mu řekly: „Až budeš večer hnát stádo domů, budeš od moře slyšet vyzvánět zvony. V žádném případě se **neohlížej**.“

Rozloučily se a odešly. Pasáčkovi v té chvíli došlo, že to nebyly obyčejné dívky, ale víly.

Slunce začalo zacházet za kopec a světla ubývalo. Pasáček se vracel domů, a čím blíže byl, tím hlasitější zvonění slyšel za zády. **Zapomněl**, co mu víly poručily. Ohlédl se a spatřil spoustu ovcí, koz a krav, jak vycházejí z moře a následují jeho stádo.

V tom okamžiku, kdy **neposlechl** vílí rady a ohlédl se za sebe, se vše **ztratilo**. Obrovské stádo přestalo vystupovat z moře na souš, zůstala jen původní zvířata.

Kdyby pasáček víly poslechl a otočil se dozadu, měl by ohromné bohatství. On však toho vůbec nelitoval, byl **spokojený** s tím, co má. Dokonce pár zvířat, co mu víly daly, rozdělil mezi své sousedy.

Vybarvi si omalovánku nebo nakresli vlastní obrázek k této pohádce.